

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.292 van 12 juli 2012
in de zaak A. 204.424/XII-6915**

In zake: Philip LEFEVER
woonplaats kiezend te 9880 Aalter
Aalterveld 57

tegen:

de STAD DEINZE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Paul Aerts
kantoor houdend te 9000 Gent
Coupure 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 7 april 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 24 november 2011 van de gemeenteraad van Deinze waarbij Martine Van Moer wordt benoemd tot financieel beheerder op proef en van de impliciete weigering tot benoeming van Philip Lefever in die betrekking.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 juni 2012.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker, die verschijnt, en advocaat Barbara Naesens, die loco advocaat Paul Aerts verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Grondvoorwaarden voor een schorsing

3. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

4. Verzoeker, sedert 1 april 1992 ontvanger van de gemeente Zwalm en van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Zwalm, voert met betrekking tot de tweede voorwaarde in de eerste plaats aan dat hij geen bijkomende specifieke ervaring kan opdoen in een organisatie met de omvang van Deinze. In de tweede plaats doet hij gelden dat, indien verwerende partij na een annulatie tot een nieuwe benoeming moet overgaan, het niet denkbeeldig is dat zij rekening zal houden met de onderwijl door de benoemde persoon opgedane specifieke ervaring als ontvanger/financieel beheerder, misschien niet in rechte, maar toch in feite.

5. Dat verzoeker geen ervaring als financieel beheerder van Deinze kan opdoen nu een ander de betrokken benoeming kreeg is inherent aan die benoeming. Om een schorsing te kunnen verantwoorden moet dit inherente gevolg van aard zijn verzoeker ernstig en op moeilijk te herstellen wijze te benadelen.

Zulks moet in het verzoekschrift voldoende aannemelijk worden gemaakt.

Verzoeker heeft geen enkele inspanning daartoe ondernomen. Het was nochtans des te meer vereist nu hij hangende de annulatieprocedure voort het ambt van ontvanger van de gemeente Zwalm en het OCMW van Zwalm kan uitoefenen en aldus niet zonder meer van elke bijkomende specifieke ervaring verstoken blijft.

6. Ook de vrees dat verwerende partij na een eventuele nietigverklaring van de benoeming minstens *de facto* nog rekening zal houden met de ervaring die M. Van Moer intussen opdeed, overtuigt niet.

Na een nietigverklaring zou de benoeming geacht moeten worden nooit te hebben bestaan, zodat de benoemde ook niet geacht kan worden er ervaring te hebben uit geput. Neemt de verwerende partij na de nietigverklaring van de benoeming van M. Van Moer een nieuwe beslissing over de benoeming, dan zou zij in hoofde van M. Van Moer in principe geen rekening mogen houden met de ervaring die betrokkene op grond van de vernietigde benoeming verkreeg, op straffe van schending van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest.

Verwerende partij geeft zich daar blijkens haar nota goed rekening van.

Valt het weliswaar niet uit te sluiten dat het bestuur toch met de onwettige ervaring rekening zal houden, indien niet in rechte, dan in feite, het is niet iets wat wordt vermoed. Integendeel wordt vermoed dat het bestuur het gezag van gewijsde zal eerbiedigen, en komt het de verzoekende partij toe met een minimum aan overtuigende gegevens aannemelijk te maken dat dit vermoeden in de concrete omstandigheden van de zaak niet overeind kan blijven.

Die overtuigende gegevens, die in het verzoekschrift moeten worden aangebracht, zijn er niet in te vinden. Immers beperkt verzoeker zich daarin tot de algemeenheid dat het “niet denkbeeldig” is dat het bestuur onwettig handelt.

7. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij ten gevolge van de bestreden beslissingen een nadeel riskeert dat ernstig en moeilijk herstelbaar is. Hieruit volgt dat de tweede cumulatieve grondvoorwaarde voor een schorsing niet is vervuld. Deze vaststelling volstaat om de vordering in haar geheel te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 juli 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Johan Lust